

Παρατηρήσεις στον εχηματισμό του ενεργητικού και μέσου αορίστου β'.

Του ενεργητικού αορίστου β':

1. το απαρέμφατο και η μετοχή τόνιζονται πάντα στη λήγουσα (το απαρέμφατο με περιωπωμένη και η μετοχή αρσενικού με οξεία): μα-
θεῖν, μαθῶν.
2. το β' ενικό πρόσ. της προστακτικής των ρ.²¹ ἔρχομαι, εὐρίσκω,
λαμβάνω, λέγω και ὀρώ, όταν δεν είναι σύνδετο, τόνιζεται στη
λήγουσα. (π.χ. ἔλθε, εὔρε, λαβέ, εἰπέ, ἴδε, ἀλλά, ἀπελθε, ἔστυρε, πα-
ράλαβε, πρόειπε, πάριδε).

Του μέσου αορίστου β':

1. το απαρέμφατο τόνιζεται πάντα στην παραλήγουσα: χενέσθαι.
2. το β' ενικό πρόσ. της προστακτικής (είτε απλό είτε σύνδετο) κα-
νονικά τόνιζεται στη λήγουσα και παίρνει περιωπωμένη: χενού, ἀντιλα-
βού ' αν ὅπως είναι το ρήμα μονοσύλλαβο και σύνδετο με διεύλ-
λαβη πρόδεση, ανεβάσει τον τόνο στην παραλήγουσα: (ἔχομαι - ἔ-
σχάμην) εχού - παράσχου, (ἔπομαι - ἐσπόμην) σπού - ἐπίσπου.

Γενικά ο Αορίστος β' έχει τις καταλήξεις του αντίστοιχου Πα-
ρατατικού στην Οριστική και τις καταλήξεις του αντίστοιχου Ενε-
στώτα στις άλλες εχηλίξεις.